

Usnesení

Krajský soud v Praze jako soud druhého stupně projednal v neveřejném zasedání konaném dne 16. ledna 2020 **stížnost odsouzeného Zdeňka Č[REDAKCE], narozeného [REDAKCE]**, proti usnesení Okresního soudu v Kladně ze dne 15. listopadu 2019, číslo jednací 6 PP 147/2019-25, a rozhodl

takto:

Podle § 148 odstavec 1 písmeno c) trestního řádu se stížnost odsouzeného **zamítá**.

Odůvodnění

Napadeným usnesením byla zamítnuta žádost odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, který mu byl uložen trestním příkazem Okresního soudu Praha – západ sp.zn. 9 T 55/2017 ze dne 13. 6. 2017,

Okresní soud zamítl žádost pro nesplnění dvou podmínek nezbytných pro podmíněné propuštění. Okresní soud tak učil z důvodů, že odsouzený ve výkonu trestu odnětí svobody neprokázal polepšení, a to vzhledem k tomu, že je zařazen ve II. prostupné skupině vnitřní diferenciaci a nezískal žádnou odměnu, přičemž měl by prokázat nějaké minimální polepšení. Rovněž není splněna podmínka prognózy řádného života na svobodě v případě jeho podmíněného propuštění.

Proti usnesení podal odsouzený po jeho oznámení stížnost, kterou do projednání věci krajským soudem nijak nezdůvodnil.

Krajský soud z podnětu podané stížnosti přezkoumal v rozsahu § 147 odst.1 trestního řádu správnost výroku napadeného usnesení a řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že stížnost odsouzeného není důvodná.

V procesní fázi dokazování před okresním soudem proběhlo vše v souladu s procesními předpisy a zároveň byla respektována práva odsouzeného. Poznatky, které byly podkladem pro rozhodnutí, byly patřičně aktualizovány ke dni konaného veřejného zasedání, takže způsob a rozsah dokazování lze shledat jako bezvadný.

Nelze mít pochyb, že odsouzený splnil podmínku časovou, tím se rozumí, že vykonal potřebnou dobu trestu odnětí svobody, v jeho případě ½ uloženého trestu odnětí svobody, které dosáhl dne 10. 11. 2019.

Co se týká podmínky prokázání polepšení, lze souhlasit se závěry okresního soudu. Krajský soud konstatuje, že k prokázání polepšení je nutné vyvinout vyšší míru aktivity při plnění povinností ve výkonu trestu odnětí svobody, které je nutno plnit příkladným způsobem. Odsouzený při výkonu trestu odnětí svobody totiž právě udělenými kázeňskými odměnami signalizuje, že dochází pravděpodobně k jeho polepšení. V případě odsouzeného k takovému závěru nelze dojít. Je ve výkonu trestu odnětí svobody od 10. 7. 2019 (objektivně vzato, za tuto dobu velmi těžko mohl být zařazen do I. prostupné skupiny vnitřní diferenciaci), ale nezískal žádnou kázeňskou odměnu, ač za takovou dobu ji získat rozhodně mohl.

Ve vztahu k poslední zákonné podmínce nelze mít za to, že by u odsouzeného byla dána prognóza řádného života v případě podmíněného propuštění. Tento závěr lze odůvodnit tak, že i přestože mu byly v minulosti uloženy jak podmíněné, tak i nepodmíněné tresty odnětí svobody, dále páchal trestnou činnost. Takové jednání svědčí o ignoraci soudních rozhodnutí a neschopnosti se poučit z uloženého trestu, tudíž je zřejmé, že žádný z trestů zatím nesplnil svůj účel. Z těchto důvodů je nezbytné na odsouzeného dále působit trestem odnětí svobody.

S ohledem na výše uvedené není možné stížnosti vyhovět a krajský soud ji zamítl z toho důvodu, že odsouzený neprokázal polepšení a dosud si nevytvořil podmínky pro vyslovení příznivé prognózy budoucího života.

Krajský soud tedy uzavřel, že okresní soud rozhodl správně, jeho rozhodnutí předcházelo bezvadně provedené řízení. Proto musel stížnost odsouzeného jako nedůvodnou podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu zamítnout.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není další řádný opravný prostředek přípustný.

Praha 16. ledna 2020

Mgr. Josef Gotěk v.r.

předseda senátu